

РЕШЕНИЕ

№ 20318

гр. София, 12.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
публично заседание на 28.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **2937** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно- процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.80а от Закона за държавната собственост (ЗДС).
Образувано е по жалба от М. Ц. С., чрез пълномощника й- адв. Е. А., САК срещу Заповед №ЗС-15/05.03.2024 година, издадена от името на министъра на отбраната (по заместване), с която на основание чл.80а ЗДС се изземва от жалбоподателката следния недвижим имот-частна държавна собственост, включен в жилищния фонд към МО, находящ се в [населено място], район „Искър“-СО,[жк], вх.“Г“, ет.14, апартамент №76, изпратена по подсъдност от Върховния административен съд.

С жалбата са наведени и подробно аргументирани всички основания по чл.146 АПК.

В съдебно заседание пред Административен съд София- град, процесуалният представител на жалбоподателя- адв. А. поддържа жалбата на изложените в нея основания и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на направените по делото разноски.

Ответникът се представлява от юрк. В., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. При условията на евентуалност, ако съдът уважи жалбата, прави възражение за прекомерност на

заплатеното от жалбоподателката адвокатско възнаграждение.

Заинтересованата страна (ЗС) Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“ се представлява от юрк. В., който оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението от з.з. на 26.03.2024 година за насрочване на делото и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С оспорената заповед на основание чл. 80а, ал. 1 от ЗДС е наредено изземването от жалбоподателката на процесния недвижим имот.

В съответствие с АЧДС № 11111/02.09.2021 г. имотът, предмет на оспорената пред съда заповед, е частна държавна собственост, като правата за управление върху него са предоставени на Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“- структура на подчинение на министъра на отбраната.

Установява се, че процесното жилище през 1995 година е бил предоставено за ползване на Б. Р. И., в качеството му на военнослужащ, като със същия на 16.03.1995 г. е сключен предварителен договор за закупуването му. Въз основа на Заповед № ЗС-684 / 20. 10. 2003 г. на министъра на отбраната за организиране въвод във владение на желаещите приобретатели е съставен на 05.10.2004 година Протокол за въвод във владение на Б. Р. И. като приобретател на процесното жилище. Страните не спорят, че към този момент Б. Р. И. и жалбоподателката са били в брак (сключен на 07.02.1993 г., видно от приетото по делото удостоверение за сключен граждански брак) и съвместно са започнали да осъществяват владението на процесното жилище. Не спорят и за това, че към настоящия момент бракът им е прекратен чрез развод, като в жилището живее жалбоподателката, заедно с общия им с Б. Р. И. син - А. Б. И., който страда от параноидна шизофрения и за когото жалбоподателката полага грижа.

С писмо рег. № 13-00-2182 / 31. 01. 2024 г. на министъра на отбраната (след множество различни съдебни процедури) е постановен отказ за приключване на производство за закупуване на жилището. Отказът е бил оспорен от Б. Р. И. и М. Ц. С. пред АССГ. Съдебното производство е приключило с Решение №23257/13.11.2024 година по адм. дело №5799/2024 година, с което

отказът е отменен, а преписката е върната на министъра на отбраната на Република България за ново произнасяне по искане вх. № 13-00-2182 от 15.01.2024 г. за продължаване на производството по закупуване на недвижим имот от жилищния фонд на МО при спазване на дадените задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона. Решение е влязло в сила на 17.03.2025 година, когато е било потвърдено от Върховния административен съд с Решение №2718/17.03.2025 година по адм. дело №206/2025 година. Отмяната на акта има обратно действие-отказът се счита за неиздаден.

Гореизложените фактически установявания са достатъчни да обуславят извод за материалната незаконосъобразност на оспорения акт, издаден от компетентен орган- от името на министъра на отбрана по заместване от заместник-министъра на отбраната. Обективната невъзможност на титуляра да упражнява правомощията си към датата на издаване на процесната заповед -05.03.2024 г. се установява от Заповед № КМ-82/23.02.2024 година на министър- председателя, с която министърът на отбраната Т. Т. е бил командирован за четири дни в Катар, [населено място], считано от 02.03.2024 г. Със Заповед №ОХ-217/27.02.24 г. министърът на отбраната е определил заместник-министъра С. Г. да го замества в същия период.

Съгласно приложеното с оспорената заповед правно основание по чл.80а, ал.1 от ЗДС за издаването ѝ, имот - държавна собственост, предоставен за ползване и управление на Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на подчинение на министъра на отбраната, който се владее или държи без основание или на отпаднало основание от друго физическо или юридическо лице, или който се ползва не по предназначение, се изземва въз основа на заповед на министъра на отбраната.

Предвиденият в чл.80а, ал.1 от ЗДС (а и в чл.80, ал.1 от ЗДС) облекчен административен ред за защита на правото на собственост на недвижими вещи- държавна собственост може да бъде приложен само когато безспорно са установени предвидените в с.н три кумулативни предпоставки: 1. имотът да е държавна собственост; 2. имотът се държи или владее от адресата на заповедта и 3. без основание или се ползва не по предназначение.

В случая по делото категорично се установи, че към датата на издаване на заповедта за изземване- 05.03.2024 г. е налице основание имотът да се държи/владее - осъществен на 05.10.2004 г. въвод във владение и висящо производство по искане вх. № 13-00-2182 от 15.01.2024 г. за закупуването на имота.

По тези съображения съдът обуславя извод, че към момента на издаване на оспорената заповед

фактическият състав на чл.80а, ал.1 ЗДС не е бил осъществен- една от изискуемите кумулативно предпоставки (липса на основание за държането или владението на имота от жалбоподателката) не е била безспорно установена. Без значение е обстоятелството дали впоследствие е издаден нов отказ за приключване на процедурата по закупуването на жилището на друго основание, което ответникът се опита да докаже чрез представянето на писмо рег. №20-26-151/10.04.25 г. Определящ за материалната законосъобразност на заповедта е моментът на издаването ѝ- 05.03.2024 г. (арг. от чл.142, ал.1 от АПК). Отделно от това ответникът не твърди към датата на приключване на устните състезания по делото този нов отказ да е влязъл в сила, а жалбоподателката от своя страна пък представи препис от жалба с вх. №10163/24.04.25 г. за оспорването му пред АССГ.

По тези съображения съдът намери, че оспорената заповед е издадена в противоречие с приложимите материалноправни норми-чл.146, т.4 от АПК и на това основание следва да бъде отменена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК правото на разноски е възникнало за жалбоподателя. То е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания е поискано присъждането им. Доказаните разноски са общо в размер на 1510 лева - 10 лева заплатена държавна такса и 1500 лева заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат. В съответствие с приложения списък на разноските по чл.80 от ГПК, вр. чл.144 от АПК, заявеното до съда искане е само за присъждането на заплатеното адвокатско възнаграждение от 1500 лева. В тази връзка съдът намери възражението на ответника за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение за неоснователно, предвид предмета на делото, обема и качеството на осъществената адвокатска защита и процесуалните усложнения (искане по чл.166 от АПК и спиране на производството по делото поради наличието на преюдициален спор).

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед №3С-15/05.03.2024 година, издадена от името на министъра на отбраната (по заместване), с която на основание чл.80а ЗДС се изземва от М. Ц. С. следния недвижим имот-

частна държавна собственост, включен в жилищния фонд към МО, находящ се в [населено място], район „Искър“-СО,[жк], вх.“Г“, ет.14, апартамент №76.

ОСЪЖДА Министерството на отбраната със седалище в [населено място] да заплати на М. Ц. С. с ЕГН [ЕГН] сумата от 1500 (хиляда и петстотин лева), разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него.

СЪДИЯ: